

[Lissa Mathiasen]

skal have lov til at gå deres gang, og lad os så derefter gå ind og arbejde med sagen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hvis ikke engang branchen selv ved, hvornår der skal være åbent, og hvornår der skal være lukket, hvordan kan vi så som politikere lovgive på området? Hvis der er så stor usikkerhed, hvorfor så overhovedet lave så snæver en lovgivning?

Men jeg tror nu ikke, at de forskellige åbnings- og lukketider bunder i usikkerhed. Jeg tror, at de forskellige åbnings- og lukketider skyldes, at man indretter sig efter forbrugsmønstret på netop det pågældende sted, så det er det, der er afgørende for, hvornår butikken har åbent.

Med hensyn til, at branchen skal have lov til at prøve sig frem, vil jeg da formode, at Socialdemokratiet kan give mig ret i, at branchen vil have større mulighed for at prøve tingene af, hvis lovgivningen ikke sætter en masse rammer. Så vil der være frit spil for at prøve alle mulighederne af, og så vil det hele finde et naturligt leje, så snart man har fundet frem til den mest hensigtsmæssige åbningstid for de forskellige butikker.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nej, hr. Tom Behnke, netop i og med at brancherne i dag selv er meget i tvivl om, hvornår det er bedst at holde åbent, skal vi lade være med at gribe ind og lave nye løsninger her og nu.

Flemming Hansen (KF):

Jeg er glad for, at vi på dette tidspunkt får lejlighed til at debattere lukkeloven – formelt hedder den noget andet, men det er jo det, vi kalder den – og jeg vil gerne referere til ministerens tale, som jeg synes var meget god og meget afbalanceret.

Vi vil afvise Fremskridtspartiets forslag, men vi vil gøre det helt anderledes, end vi plejer fra Det Konservative Folkepartis side, kan jeg roligt sige, idet vi nu kan gå ind for, at lukkeloven ophæves med visse, ganske få, modifikationer, bl.a. at søndagen skal bevares som lukkedag.

Imidlertid ligger vi jo under for et tidspres, der gør, at det simpelt hen ikke kan lade sig gøre at ændre lukkeloven nu, og jeg synes også, som ministeren sagde, at der skal være tid til at forhandle med de berørte organisationer. Det er både forbrugerne og detailhandelen og selvfølgelig også i høj grad medarbejderne, der er tale om.

Jeg synes, vi skal glæde os over her i Folketinget i dag, at problemet er blevet afdramatiseret. Ser vi på presseløgen og tilhørerpladserne og sammenligner med, hvordan det så ud, da vi sidst diskuterede lukkelov for 2 år siden, må man jo sige, at embedsmandsloven er den bedst besatte. Og det vidner jo om en behagelig afdramatisering som resultat af, at lukkeloven reelt blev afskaffet, da vi gennemførte den sidste ændring af lov om butikstid. Denne ændring gav jo mulighed for, at man kunne holde åbent til kl. 19.00 hver eneste dag, og vi har jo set specielt i København, at den åbningstid ikke engang bliver udnyttet. Man startede stort og flot til kl. 19.00, men nu går man ned til kl. 18.00 flere og flere steder.

Jeg synes, det er rigtigt, som ministeren lagde op til, at vi nu tager en grundig og seriøs debat om disse ting, taler med de implicerede parter – det er jo naturligt, det er jo god skik og brug her i landet – og jeg synes, det er en meget flot løsning, ministeren dermed lagde op til.

Fru Lissa Mathiasen indtog en næsten afslappet holdning til denne debat, og det er jeg glad for, for det er jo klart, at Socialdemokratiet er i bevægelse, som vi også har oplevet det inden for Det Konservative Folkeparti.

Jeg ser i modsætning til fru Lissa Mathiasen ikke de helt store problemer omkring spørgsmålet om de offentlige institutioner, daginstitutioner osv., for i forbindelse med en eventuel udvidelse af åbningstiden inden for detailhandelen vil vi opleve en stigning i antallet af deltidsbeskæftigede. Sådan er det jo allerede i dag. Jeg har ikke tallene, men jeg er helt overbevist om, at langt mere end 50 pct. af de ansatte i detailhandelen er på deltid i dag, og det giver altså en fleksibilitet, som ikke er så dårlig endda.

Jeg synes også, vi skal være opmærksomme på, at der er sket en væsentlig ændring i detailhandelen inden for de sidste to år. Der forsvinder noget i retning af 10 pct. af butikkerne pr. år, det går meget stærkt. Men man kan sige, at